

[Justitsministeren.]

Ægtemanden, Moderen, Barnet eller dets Væрге vil kunne rejse en Sag, hvorved Barnets hele familieretlige Stilling kan ændres.

I § 4 findes en Ændring, der henviser til det Forslag om Rettens Pleje, som jeg senere skal forelægge, og endelig er § 6 ændret i Overensstemmelse med Forslaget om Børn uden for Ægteskab.

Jeg kommer dernæst til *Forslag til Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag*, der bortset fra nogle Ændringer af sproglig og formel Karakter er i Overensstemmelse med det i Fjor fremsatte Forslag. Der findes kun een reel Ændring her, nemlig § 18, hvorom jeg tør henvise til Bemærkningerne.

Det næste er *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje* (Faderskabssager). Lovforslaget er i det væsentlige overensstemmende med Forslaget fra i Fjor, men der er dog taget Hensyn til forskellige Indvendinger, der særlig er fremsat i „Ugeskrift for Retsvæsen“ af Civildommer Rudbeck samt ogsaa i Folketingsudvalget. Disse Ændringer er imidlertid af en saa speciel eller teknisk Karakter, at jeg tør nøjes med at henvise til den udførlige Begrundelse i Bemærkningerne. Af mere almindelig Interesse skal jeg dog nævne § 456 l, hvor Justitsministeriet maa anse det for hensigtsmæssigt, at der aabnes Domstolene Adgang til at lade foretage andre legemlige Undersøgelser end Blodtypebestemmelser. Disse Undersøgelser er vel for Tiden uden større Betydning, men ligesom Videnskaben for faa Aar siden fandt Blodtypebestemmelsen, er det lige saa vel tænkeligt, at der med Tiden kan findes andre og lige saa sikre Midler til at fastslaa et Faderskab, og Videnskaben arbejder jo meget ihærdigt paa dette Omraade.

Endvidere skal jeg nævne et Par Ændringer i § 456 o. I Folketingsudvalgets Beretning stilles nemlig Spørgsmaalet, om det ikke var rimeligt at lukke Dørene i alle Tilfælde af Retssager af denne Karakter. I Forslaget af 1934 var det da ogsaa foreslaaet, at Retten i Embeds Medfør eller efter en af Parternes Begæring kunde bestemme, at Retsmøderne skulde foregaa for lukkede Døre. Jeg kan ikke tænke mig, at Begejstringen for aabne Døre i den Art Sager skulde være større efter Bogense- og Eide-Sagen, saa jeg tror, det vilde være rigtigst, om man krævede et positivt Samtykke fra Parterne, for at Behandlingen overhovedet kan foregaa offentligt, og hvis der stilles Spørgsmaal til et Vidne, om han

har haft Samleje med Moderen i Avlingstiden, synes jeg ogsaa, det er rimeligt, at dette Vidnes Samtykke udkræves, for at Retsmødet kan blive offentligt. Jeg kan ikke se, hvilken offentlig Interesse der er i at snage i disse yderst private, intime Forhold. Naar Retsmøderne afholdes for lukkede Døre, er offentlig Gengivelse forbudt. Giver Parterne deres Samtykke til offentlig Behandling, er der jo ikke nogen Interesse knyttet til i Almindelighed at forbyde offentlig Gengivelse; kun hvis der som sagsøgte er inddraget flere Personer, kræver Hensynet til Barnet, at der ikke finder offentlig Gengivelse af Forhandlingerne Sted. Medens offentlig Gengivelse af interessante Domstiltfælde i Dagspressen eller i den juridiske Fagpresse kan være efter Omstændighederne af stor Betydning, finder Ministeriet ikke, at der kan være nogen som helst berettiget Interesse forbundet med Offentliggørelse af Parternes eller Vidnernes Navne eller disse Personers Stilling og Bopæl, og det foreslaas derfor forbudt at foretage en saadan Offentliggørelse i disse prekære Sager om Faderskab.

Endelig henleder jeg Opmærksomheden paa § 456 q, der ligeledes er væsentlig ændret, men hvis Indhold dog særlig vil være af Interesse for juridiske Specialister. Det gælder nemlig vanskelige processuelle Regler, naar Talen er om „Pater est“-Regelen, altsaa naar der er nogen Tvivl om Barnets Stilling som Ægtebarn.

Derefter følger saa *Forslag til Lov om Ændring i Forordningen af 21. Maj 1845 indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv*. Lovforslaget er i Overensstemmelse med Forslaget af 1934 undtagen paa eet Punkt. Under Behandlingen her i Folketinget blev det fremhævet, at Fader og fædrene Frænder ikke burde tage Arv efter et Barn, der var Frugt af en Kønshedsforbrydelse. Den daværende Justitsminister erklærede sig enig heri, og jeg synes ogsaa, det er rigtigst. Der er derfor tilføjet en Bestemmelse i saa Henseende i Forslaget.

Det var de 5 i Fjor fremsatte Forslag. Imidlertid har jeg ment, at naar vi skulde tage hele dette Lovgivningsomraade op til Revision — og det er tiltrængt, ikke alene af Hensyn til Udviklingen og nordisk Ret, men ogsaa af Hensyn til Sammenhængen med Reglerne om det offentlige Stilling i Socialreformen —, saa var der, ud over de 5 Forslag, min højtærede Forgænger har fremsat, Grund til at gøre rent Bord, det vil sige revidere yderligere to Love, omend paa mindre vigtige Omraader.